

A Fővárosi Ítéletábra a ... Ügyvédi Iroda ...) által képviselt ... felperesnek, dr. ... jogtanácsos által képviselt ... (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetés iránt indított perében, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében dr. képviselő ügyvéd (fél címe 2) által képviselt Alperesi beavatkozó (fél címe 4) beavatkozott, a Fővárosi Törvényszék 2014. december 2. napján kelt 8.G.43.581/2013/21. számú ítélete ellen felperes részéről 22. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint, az alperesi beavatkozónak 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperes a keresetében elsődlegesen az 1971. év 3. tvr.-rel kihirdetett Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Egyezmény (CMR) 17. cikk 1. pontja, másodlagosan az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 488.§ (1) bekezdése és 501.§-a alapján 600.000 forint árukár és annak 2013. február 5-től a kifizetésig járó évi 5%-os késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Előadta, hogy az alperes a vele kötött nemzetközi közúti árufuvarozási szerződés alapján ... címről egy raklap küldemény ...i rendeltetési helyre szállítását vállalta. A rakomány 50 db karton egységnyi, kartononként 10 darab, mindösszesen 500 darab ...áruminta volt, melyet sérülésmentesen, szállítható állapotban adott át a felrakóhelyen.

Az áru 2013. február 4-én a rendeltetési helyre sérülten, megbontva érkezett, 20 darab 200 grammos áruminta hiányzott, mely hiány tényét az alperes megbízásából eljár alperesi beavatkozó kézbesítője elismerte, és azt saját kézírásával a kézbesítéskor használt iratra rávezette. A felperest az ...i üzleti partnere értesítette a hiányról, illetőleg küldte meg részére a kézbesítő által írt feljegyzést, ennek alapján 2013. február 5-én felszólamlással élt, jelezve alperesnek az áruhiányt. A felek e körbeni levelezése azonban nem vezetett eredményre, alperes a kár megtérítésétől annak ellenére elzárkózott, hogy a felperes mind az áruhiányra vonatkozó feljegyzést, mind az annak tényét igazoló egyoldalú címzett nyilatkozatot megküldte.

Felperes a kára mértéke körében előadta, hogy ...i üzleti partnere az 500 darab árumintáról kiállított 1/2013. sorszámu 15.614.550 forint végösszegű számláját kiegyenlítette, melynek alapján kiszámítható, hogy a fuvarozás során eltűnt két karton - mely mindösszesen 20 darab árumintát tartalmazott - értéke 624.582 forint, melyet alperes a CMR 23. cikk 1. pontja, valamint a Ptk. 503.§ (1) bekezdése alapján megtéríteni tartozik. Kétségtelen, hogy a CMR 23. cikk 3. pontja szerinti

limittel számolva az elveszett árusúlyra eső érték csak 17.823 forint, azonban felperes álláspontja szerint alkalmazandó a CMR 29. cikke, mely áttöri a kártérítési felelősség határát, erre az ad alapot, hogy az alperes - illetőleg az általa igénybe vett alperesi beavatkozó, melynek magatartásáért a CMR 3. cikke alapján felel - nem csak azzal követett el szerződésszegést, hogy a fuvarozásra alkalmas módon átvett küldeményt nem hiánytalanul szolgáltatotta ki, hanem elveszítette a rakomány kísérő okmányait is, így a fuvarlevél feladónak járó példányát nem juttatta vissza. Ez a felperes számára súlyos következményekkel járhat, hiszen a könyveiben ezzel tudná igazolni, hogy a küldemény nem a honos államba került, alperes nem csak a CMR fuvarlevelet, hanem annak elvesztésére vonatkozó igazolást sem hajlandó kiadni, mely szándékos kötelezettségszegés.

Álláspontja szerint bizonyítási kötelezettségének eleget tett, ugyanis a CMR 30. cikkének megfelelően a címzett és a fuvarozó a kiszolgáltatáskor együttesen vizsgálta meg az áru állapotát és rögzítette az áruhiányt, illetőleg a CMR-ben előírt határidő megtartása mellett haladéktalanul felszólamlással is élt.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elismerte a fuvarszerződés megkötését, melynek tárgya a megrendelőlap adatai szerint egy raklapon elhelyezett 120 kg súlyú áruminta volt. A küldeményt az alperes a központi telephelyére szállította el, ahol átadta a keretmegállapodásuk alapján fuvarozást ténylegesen végző alperesi beavatkozónak, ekkor a küldemény mérlegelésre került és megállapították, hogy a tényleges súlya a csomagolással együtt 156 kg. A küldemény 2013. február 4-én kézbesítésre került az ...i címhelyre, azt egy Rigottó nevű személy vette át 156 kg súllyal, az átvevő súly vagy tartalom hiányt nem jelölt, holott amennyiben a csomagolás az átvételkor sérült lett volna, akkor ezt rögzíteni kellett volna a fuvarozó felé. Ennek hiányában a CMR 30. cikk 1. pontja szerinti vélelem érvényesül, azaz azt kell bizonyítottnak elfogadni, hogy az árut a fuvarlevélben leírt állapotban szállította le a fuvarozó. Felszólamlásra akkor lett volna lehetőség, amennyiben a hiány külsőleg nem lett volna felismerhető, ez azonban a súlyegyezés miatt is elképzelhetetlen. A felperes által csatolt áruhiányt igazoló dokumentum egy A/4-es lapra fénymásolt árukísérő lap, mellette ismeretlen eredetű, nem beazonosítható személytől származó ... nyelvű kézírás, így nem alkalmas a hiányos kézbesítés tényének, az alperesi felelősségnek az igazolására.

Alperes a jogalap mellett a kár összegét is vitatta, hivatkozva arra, hogy annak kiszámításakor a CMR 23. cikk 1. és 3. pontja alapján kell eljárni, ennek hiányában a kárigény eltúlzott.

Alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a perbeli árut az alperestől a keretmegállapodásuk alapján küldemény átadást igazoló kísérő okirattal vette át, melyen súlyként 120 kg szerepelt, a raklap kiterjedésbeli méretei mellett nem került rögzítésre a küldemény beltartalma, illetve értéke, az mind az alperes, mind a beavatkozó részére zárt csomagolásban került átadásra. A fuvarozás során kiállított kísérőnyomtatvány szerint a beavatkozó egy darab 156,5 kg tömegű zárt küldeményt fuvarozott, beltartalma, illetőleg értéke ezen okiraton sem került megjelölésre. A beavatkozó a küldeményt közúton továbbította és 2013. február 4-én a címzett részére fenntartás nélkül kiszolgáltatta, így a CMR 30. cikk 1. pontja alapján vélelmezni kell, hogy a küldemény tekintetében külsérelmi nyom nem volt, és az átvételt igazoló irat szerint az áru súlya a kiszolgáltatáskor is 156 kg-nak felelt meg. Az áruhiány alátámasztására csatolt okiratot kiállító személy nem került beazonosításra, továbbá az sem ismert, hogy a nyilatkozat mely dokumentumra került felvezetésre, emellett annak dátuma az átadás időpontjától is eltér.

Hivatkozott arra is, hogy az egyébként beltartalmában meg nem határozott küldemény eredeti darabszámáról az átadásban közreműködő futárnak nem lehetett tudomása, így nem is tehetett olyan nyilatkozatot, hogy a küldeményből hány karton hiányzik. Ebből következően az okirat bizonyító ereje nem fogadható el, annak hitelessége kétséges, bizonyító erőt a beavatkozó által csatolt

kézbesítési irathoz lehet fűzni, melyen semmilyen címzeti fenntartás, hiányra vagy sérülésre utalás nem szerepel.

Az elsőfokú bíróság 2014. december 2. napján kelt 8.G.43.581/2013/21. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 forint jogtanácsosi munkadíjat, valamint a beavatkozónak 31.750 forint ügyvédi munkadíjat.

Megállapította, hogy a peres felek között Ptk. 488.§ (1) bekezdése szerinti, a CMR hatálya alá eső nemzetközi fuvarozási szerződés jött létre, felperes érvényesített jogára figyelemmel alperes fuvarozói kárfelelőssége fennálltát vizsgálta. Rögzítette, hogy felperes CMR fuvarlevelet és csomaglistát állított ki, az általa 120 kg súllyal megjelölt küldemény keretmegállapodás alapján a beavatkozó útján került kézbesítésre. 2013. február 4-én a címzett fenntartás nélkül vette át az árut, a beavatkozó fuvarlevélen ugyanis fenntartás nem lett rögzítve, a fuvarlevél A/4-es lapon lévő fénymásolatán a fuvarlevél mellett volt kézírás, amely a címzett közlése szerint a fuvarozó nyilatkozata. Ezen a megjegyzésen azonban nem került feltüntetésre, hogy az észrevételt a fuvarozó részéről eljáró gépkocsivezető tette volna, illetve a dátum 2013. január 4-e, csak a fuvarlevél mellé felvezetett címzeti angol nyelvű észrevétel szerint származik a megjegyzés, illetőleg az aláírás a gépkocsivezetőtől. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy a címzett által felperesnek küldött fénymásolaton a fuvarlevél mellett szereplő megjegyzés a fuvarozó megjegyzése lenne, továbbá a címzett a 2013. május 29-i nyilatkozatában nem jelölte meg, hogy a csomaglistán szereplő áruminták közül melyik az a kettő, amelyik hiányzott. Mindezt az F/5. sorszám alatt csatolt fénymásolat nem igazolja a címzett fenntartását; a CMR 30. cikk 1. pontja szerint látható sérülés és hiány esetén a fuvarlevélen az átadáskor kell fenntartást közölni, ennek hiányában a kereset elutasításának volt helye, mert nem nyert igazolást, hogy a küldemény hiányosan került kézbesítésre. Tekintve, hogy az átvételkor a címzett felszólamlással nem élt, nyilatkozata, mely szerint a csomag hiányosan, felbontva lett kézbesítve, 2013. május 29-i, így a CMR 30. cikk 1. pontja alapján megjelölt határidőben tett címzeti fenntartás nem áll rendelkezésre. Külsőleg felismerhető hiány vagy sérülés esetén legkésőbb az átvétel időpontjában kellett volna a címzettnek fenntartást közölnie, felperes 2013. február 5-én ugyan felszólamlással élt, a hiány külsőleg felismerhető voltából következően azonban azt az átvétel időpontjában kellett volna jelezni. Figyelemmel arra, hogy az átvétel időpontjában a címzett fenntartása hiányában nem nyert bizonyítást, hogy a küldemény hiányosan került kiszolgáltatásra, alperest fuvarozói kárfelelősség, illetőleg a CMR 29. cikk 1. pontja szerinti szándékosság, illetőleg súlyos gondatlanság nem terhelheti.

Az ítélet ellen felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, alperes keresete szerinti marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a CMR 30. cikkében foglaltakat, valamint a rendelkezésre álló bizonyítékokat sem helytállóan értékelte. A perben nem volt vitás, hogy felperes az árut szállításra alkalmas állapotban adta át, a felperes és a címzett együttesen állította, hogy a küldemény sérülten érkezett, mert abból kettő áruminta karton hiányzott. Az elsőfokú bíróság érdemi döntését azon téves indokolással hozta meg, hogy az alperesi beavatkozó által csatolt átvételi elismervényen fenntartás nem található, az F/5. sorszám alatti okiraton található aláírásból pedig nem állapítható meg, hogy az a kézbesítőtől származott; az F/5. sorszám alatti irat címzeti fenntartást nem igazol, mivel a CMR szerint az átadáskor a fuvarlevélen kell fenntartást közölni. Az elsőfokú bíróság ezen indokolása azért téves, mert a fuvar feladatát ellátó személyek és a címzett által kitöltött fuvarlevél nem állt a perben rendelkezésre, illetőleg az F/5. sorszám alatt csatolt iratnak, valamint az alperesi beavatkozó által benyújtott átvételi elismervénynek sincs olyan rovata, amely a fenntartás bejegyzésére szolgált volna, a kézbesítéskor ezért az F/5. sorszám alatti jelölt irat mellé került rávezetésre az áru hiányos megérkezésének a ténye. A beavatkozó által csatolt átvételi

elismervényből ezért nem vonható le az a vélelem, hogy a kézbesítés hiánytalanul megtörtént, az, hogy a fuvarlevél felperesnek nem felróható okból nem áll rendelkezésére, a terhére nem értékelhető. A fuvarlevél elvesztése alperesi és beavatkozói súlyos mulasztás, figyelemmel arra, hogy az ítélet azt hangsúlyozza, hogy a beavatkozói fuvariraton és elismervényen nincs fenntartás, utóbbinak pedig a fuvarlevélen kell szerepelnie.

Felperes szerint hiánytalan kézbesítéshez vélelem akkor fűződik a CMR értelmében, ha a fuvarlevélen fenntartás közölve nincs. Jelen perben az F/7. sorszám alatti fuvarlevél áll rendelkezésre, mely a feladáskor készült, annak kitöltött példánya nem került vissza a felpereshez, illetőleg a peres eljárás során sem bukkant fel. Tekintve, hogy a teljes fuvarozásra vonatkozó adatokat részletesen tartalmazó fuvarlevél hiányzik, így jogszabályi vélelem sem állhat fenn a hiánytalan kézbesítésre vonatkozóan. A fenntartás fuvarlevélen való rögzítésére éppen a fuvarlevél hiányában nem volt mód, ezért nem eshet a felperes terhére az, hogy a címzett fenntartást nem a fuvarlevélen közölte, különös tekintettel arra is, hogy az írásbeliségen túl egyéb követelményt a CMR nem támaszt a fenntartás módja, a „közlés helye” vonatkozásában.

Téves annak ítéleti rögzítése, nem állapítható meg, hogy az F/5. sorszám alatti iraton szereplő megjegyzés a fuvarozótól származna, éppen a fuvarlevél hiánya miatt tekinthető szabályszerű eljárásnak az, hogy az átvételi iratra került rávezetésre a hiány, rögtön a kézbesítéskor, a 2013. január 4-i dátum pedig nyilvánvalóan elírást tartalmaz a hónapot illetően, az helyesen 2013. február 4.

Felperes továbbra is állította, hogy a vitatott megjegyzés a kézbesítőtől, tehát az alperesi beavatkozótól származik, így ebből csak az a következtetés lett volna levonható, hogy a hiány tényét az alperesi beavatkozó a kézbesítéskor haladéktalanul elismerte, a részleges elveszés tehát a fuvarozó által ismertté vált. Amennyiben a megjegyzés alperesi beavatkozó kézbesítőjétől származása vitás is lehetne, akkor is az állapítható meg, hogy a fenntartás közlése írásban, a kézbesítéskor a megjegyzés rávezetésével haladéktalanul megtörtént. A fenntartás tartalmára a CMR részletes rendelkezést nem tartalmaz, annak célja nyilvánvalóan az, hogy abban kifejezést nyerjen a fuvarozással, küldeménnyel kapcsolatos bármely kifogás, így a megjegyzés - ezen másodlagos értelmezés esetén - a tartalmát tekintve címzett fenntartásnak minősül. Nem volt vitás, hogy az F/5. szám alatti irat eredeti példányán is szerepelt a másolati iraton lévő megjegyzés, tehát azt bizonyítékként feltétlenül értékelni kell.

Amennyiben az F/5. szám alatti iratot a másodfokú bíróság is akként értékeli, hogy azon fenntartás közölve nem volt, akkor az állapítható meg, hogy a címzett sérülten átvette ugyan a küldeményt, azonban a hiányt határidőn belül közölte, ekként minősül ugyanis a 2013. február 5-i felszólamlás, annak pedig nincs jelentősége, hogy azt nem a címzett, hanem a címzett képviseletében a feladó közölte. A fuvarlevél hiánya folytán került felperes abba a helyzetbe, hogy más iratokkal és más módon kellett bizonyítania az áru részleges elveszését, a fuvarlevél vonatkozásában tanúsított súlyosan gondatlan magatartás pedig oda vezetett, hogy a fuvarozó teljes kártérítő felelősséggel tartozik.

Alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

Véleménye szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a küldeményt a címzett fenntartás nélkül vette át a beavatkozó által csatolt nyomtatvány (3/A/1.) szerint 2013. február 4-én, a fenntartás nélküli átvétel a CMR 30. cikk 1. pontja alapján vélelmet teremtett arra, hogy a küldeményt a címzett a fuvarlevélen megjelölt állapotban vette át. Ezen vélelmet a felperes az általa csatolt F/5. sorszám alatti bizonyítékkal nem tudta megdönteni, a bizonyítatlanság terhét pedig neki kell viselnie. A beavatkozó éppen olyan tömegű küldemény szolgáltatott ki a címzett részére (156 kg), mint amekkorát fuvarozásra átvett, hiány tehát az okiraton rögzített adatok alapján sem állapítható meg. Nem helytálló az a fellebbezési érvelés, hogy fenntartást azért nem lehetett közölni,

mert az átvételi elismervénynek nem volt erre szolgáló rovata, illetve hogy a hiánytalan kézbesítéshez vélelem csak akkor fűződik, ha a fuvarlevélen nincs fenntartás közölve.

Beavatkozó álláspontja szerint a CMR 30. cikk 1. pontja nem köti ki, hogy milyen okiraton kell a címzetti kifogást, fenntartást közölni, nincs formakényszer, elegendő lett volna az elektronikus adatrögzítés alapján kinyomtatott kézbesítési dokumentum bármely részén elhelyezni a címzetti fenntartást, ennek hiányában viszont a hiánytalan kézbesítés megtörténtének a vélelme beállt. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a címzetti fenntartás bizonyítékként nem fogadta el a felperes által csatolt okiratot, a 2013. január 4-i keltezésű írásbeli megjegyzés nem azonosítható be a beavatkozó közreműködőjének feljegyzéseként, a nyilatkozatot tevő személye nem volt megállapítható, a fénymásolt dokumentum, amelyre a nyilatkozat felvételre került, az árut kísérő, arra felragasztott TNT fuvarlevél, amely csak a fuvarfeladat adatainak a rögzítésére szolgál. A feljegyzéses irat nem tekinthető teljes bizonyító erejű magánokiratnak vagy közokiratnak, és hitelességével kapcsolatban további kételyt ébreszt az azon feltüntetett dátum. Kiemelte, hogy az egyébként tartalmában meg nem határozott küldemény eredeti darabszámáról - erre vonatkozó feladói bejegyzés hiányában - az átadásban közreműködő futárnak nem lehetett tudomása, így nem tehetett olyan nyilatkozatot, hogy a küldeményből hány darab hiányzik. Mivel a nyilatkozatnak nincs bizonyító ereje, a küldeményben felperes által állított hiány nem igazolt, így az alperes sem marasztalható fuvarozói kárfelelősség jogalapján.

Alperes csatlakozott az alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében kifejtettekhez.

Felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást túlnyomórészt feltárta és abból helytállóan vont le közvetkeztetést a kereset alaptalanságára, ugyanakkor a Fővárosi Ítéletábla a fellebbezésben, valamint a fellebbezési ellenkérelemben előadottakra figyelemmel a határozatban rögzített tényállást és a jogi indokolást az alábbiakkal szükségesnek tartotta kiegészíteni.

A CMR 5. cikk 1. pontja szerint a fuvarlevelet három eredeti példányban állítják ki; a fuvarlevél első példányát a feladó kapja, a második példány az árut kíséri és a harmadikat a fuvarozó tartja meg.

A perben a fuvarlevél feladói példánya állt csupán rendelkezésre, felperes erre alapítottn állította a további példányok alperesi elvesztését, a jogorvoslati tárgyaláson alperes és alperesi beavatkozó egyező előadása alapján azonban egyértelművé vált, hogy a feladóéval egyező formátumú másik két példány a részükről kiállításra, illetőleg felhasználásra nem került, az alperes és az alperesi beavatkozó ugyanis elektronikus adatrögzítés mellett nyújtotta a perbeli fuvarszolgáltatást, az elektronikusan rögzített adatok alapján készült a papír alapon kinyomtatott 3/A/1. szám alatti okirat, valamint az F/5. sorszám alatt csatolt, a beavatkozó által alkalmazott TNT fuvarlevél.

Figyelemmel arra, hogy az áru hiánytalan kiszolgáltatásának az igazolása és a címzetti fenntartás közölhetősége szempontjából képezte kifogás tárgyát a feladóéval egyező fuvarlevelek hiánya, a jogvita elbírálásához elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy az eltérő formátumú dokumentálással - mely a Fővárosi Ítéletábla álláspontja szerint formakényszer hiányában megengedett - érhet-e a címzettet jogai gyakorlásában hátrány.

A 3/A/1. sorszám alatti irat a Fővárosi Ítéletábla álláspontja szerint minden, az áru kiszolgáltatásával kapcsolatos releváns adatot tartalmazott; az elektronikus adatrögzítéssel a fenntartás közlése is megoldható lett volna, a címzett nem volt elzárva e körbeni nyilatkozata megtételétől, és ez esetben ez a papír alapon kinyomtatásra kerülő okiraton megjelent volna; az adatrögzítő terminál esetleges üzemén kívüliségét, üzemhibáját maga az okirat létezése cáfolja.

Emellett a címzett akár a kinyomtatott okiraton is kifogás tárgyává tehetné volna az általa állítottan észlelt áruhiányt, erre azonban nem került sor; felperes a perben nem adta ésszerű indokát annak, hogy a címzett miért tért el a 3/A/1. sorszám alatti okirat aláírásával maga által is elfogadott, fentiekben részletezett eljárási rendtől és választotta azt a körülményes, a bizonyító erő vonatkozásában alappal kétségbe vonható azon megoldást, hogy a TNT fuvarlevelet a rakományról leszakítva azt fénymásolta és mellé áruhiányra vonatkozó feljegyzést vezetett rá, de anélkül, hogy annak az alperesi beavatkozótól származását egyértelműen igazoló adatok - kiszolgáltatással egyező dátum, a kézbesítő olvasható névaláírása személye beazonosításához - szerepeltek volna. Mindezt nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az F/5. sorszám alatti okiratot nem fogadta el a beavatkozó kézbesítőjének feljegyzését tartalmazó iratként.

Amennyiben felperes azon fellebbezési érvelése elfogadható is lenne, hogy a vitatott feljegyzés kézbesítőtől származásának igazolatlanságából az következik, hogy azt a címzett által rögzített fenntartásnak kell tekinteni, akkor viszont nem állapítható meg, hogy az áruhiány rögzítése - annak ellenére, hogy a perben felperes maga állított külsőleg felismerhető megbontásból eredő hiányt - a CMR 30. cikk 1. pontjában meghatározott közös ellenőrzés eredménye lenne, az az átvétel időpontjában, a kézbesítő jelenlétében nyert volna - a fenntartás közlésére is vezető - dokumentálást. Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperes által címzetti fenntartásként minősített okiratot az alperes a felszólamlással együtt sem vehette kézhez, tehát a közlés még ekkor sem valósult meg, ennek azonban azért nincs külön jelentősége, mert a fenntartást - külsőleg felismerhető hiány folytán - a kiszolgáltatással egyidejűleg kellett volna közölni, mindezt helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy érvényesül a CMR 30. cikk 1. pontja szerinti vélelem az áru fuvarlevélben leírt állapotban történő kiszolgáltatására vonatkozóan, azt felperes sikeresen nem döntötte meg.

A fuvarozás alatti részleges áru elveszés bizonyíthatatlanságából egyenesen következett az árukár megtérítésére irányuló kereset alaptalansága, így a fellebbezésben foglaltaktól eltérően nem tévesen került sor a kereset elutasítására.

A fent kifejtettekből következően nincs érdemi jelentősége, ezért csupán megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy nem osztotta az alperesi beavatkozó beltartalom ismeretének a hiányára vonatkozó előadását. A feladó birtokában lévő CMR fuvarlevél 5. rovata szerint a csomaglista mellékelt okmány volt, abban az áruminták darabszáma (500) egyértelműen feltüntetésre került, így arról az alperesnek kétségtelenül tudomása volt. Annak nincs jelentősége, hogy erről tájékoztatást kapott-e az alperesi beavatkozó, mert utóbbi alfuvarozóként működött közre a fuvarfeladat teljesítésében, így a CMR 3. cikke szerinti felelősségi szabályból következően magatartását alperesi eljárásként kell értékelni. A darabszám meghatározottsága folytán nem bírhat jelentőséggel a súlyegyezősre alapított alperesi beavatkozó érvelés sem, különös tekintettel arra, hogy hivatalos közös mérlegelésre peradat nem merült fel.

Amennyiben a fentiekől eltérően az áruhiányra vonatkozó címzetti fenntartást határidőben megtették, közöltnek kellene tekinteni, a CMR 30. cikk 1. pontja szerinti vélelem sikeresen megdöntésre került volna, az sem adna alapot a CMR 29. cikke alkalmazásával teljes kártérítés érvényesítésére. A CMR fuvarlevél elvesztésének ténye ugyanis nem lenne okozati összefüggésbe hozható a rakomány részleges elveszésével, oksági kapcsolat megállapítására alapot adó körülményt felperes maga sem nevezett meg, az e körbeni esetleges szerződésszegés - többlettényállás hiányában - az áru részleges elveszésére vezető szándékos vagy azzal egyenértékű súlyos gondatlanságnak nem minősül. A fuvarokmány elvesztése az árukártól függetlenül önálló, a Ptk. általános szabályai szerinti kárfelelősséget eredményezhet a fuvarozóval szemben, felperes azonban

az árukáron kívüli igényt támasztott, erre alapított konkrét károsodást nem is állított, csupán annak lehetőségét feltételezte.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak a tényállás kiegészítésén túl eltérő tényállás megállapítására, illetőleg érdemben eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a fent részletezettek szerint kiegészített tényállással és jogi indokolással - helybenhagyta.

Felperes az eredménytelen fellebbezése folytán pervesztesnek minősül, így a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla kötelezte az alperes és az alperesi beavatkozó másodfokú perköltsége megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alkalmazásával fejenként 15.000 forint - az alperesi beavatkozó esetén áfával kiegészülő - jogi képviselési munkadíjban határozott meg.

Budapest, 2016. március 17.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Felker László
bíró